

Informasjon til klagere

om prosedyren etter at klagen er blitt oversendes den innklagede stat

1. Klagen oversendes til regjeringen i den innklagede stat til uttalelse: Etter en første vurdering om hvorvidt Deres klage oppfyller de nødvendige vilkår for å tas opp til realitets-prøving (heretter: "prøving"), kan Domstolen beslutte, jf. regel 54 § 2 (b) i Domstolens regelverk, å underrette regjeringen om klagen og å oppfordre den til å fremlegge sine skriftlige bemerkninger om hvorvidt klagen oppfyller vilkårene for å tas til prøving og om sakens realitet, enten vedrørende hele klagen eller ett eller flere av klagepunktene De har reist. Hvis Domstolen har truffet en delbeslutning som avviser resterende klagepunkter som ikke anses å kunne tas til prøving, får De tilsendt en kopi av Domstolens avgjørelse. Behandlingen av de klagepunkter som er avvist er dermed avsluttet og De kan ikke fremlegge ytterligere bemerkninger vedrørende denne delen av klagen. Hvis det ikke er truffet noen delbeslutning, vil De motta en oppsummering om sakens fakta utarbeidet av justissekretariatet.

2. Kombinert behandling av spørsmål om klagen kan tas til prøving og spørsmål vedrørende sakens realitet. Vanligvis vurderes spørsmål om saken kan tas til prøving samtidig med spørsmål om sakens realitet, jf. artikkel 29 § 1 i Konvensjonen og regel 54 A i Domstolens regelverk. I så tilfelle, når Domstolen erklærer at en klage kan tas til prøving og er klar for realitetsbehandling, kan den umiddelbart vedta en dom i henhold til regel 54 A § 2 i regelverket.

3. Utveksling av innlegg om hvorvidt klagen kan tas opp til prøving og om sakens realitet samt erstatningskrav. Den innklagede regjering oppfordres normalt til å sende inn sine bemerkninger innen en frist på seksten uker. Når Domstolen har mottatt disse bemerkninger, sendes de videre til Dem for Deres egne skriftlige kommentarer. Vanligvis skal De i samme brev også framlegge Deres eventuelle erstatningskrav, jf. artikkel 41 i Konvensjonen, og dette innen en frist på seks uker. I tilfeller hvor regjeringen har fått tillatelse til å sende inn bemerkninger på nasjonalspråket (regel 34 § 4 (a) i regelverket), må den innen fire uker oversende Domstolen en oversettelse av dette dokumentet på fransk eller engelsk. De nevnte tidsfrister vil normalt ikke bli forlenget.

Hvis De ikke ønsker å benytte Dem av muligheten til å svare på regjeringens bemerkninger og framsette erstatningskrav jf. artikkel 41 i Konvensjonen, skal De informere Domstolen om dette innen samme frist. En utelatelse av dette kan gi Domstolen grunn til å anta at De ikke lenger ønsker å fortsette saksgangen og Domstolen kan da beslutte å slette Deres sak fra saklisten (artikkel 37 § 1 (a) i Konvensjonen).

Vedrørende erstatningskrav, gjør vi Dem spesielt oppmerksom på regel 60 i regelverket: hvis De ikke innen fastsatt tidsfrist spesifiserer konkrete beløp for Deres erstatningskrav samt legger ved relevant dokumentasjon, vil Domstolen enten ikke tilkjenne erstatning overhodet eller avvise kravene delvis. Dette gjelder selv hvis klageren på et tidligere tidspunkt har gjort oppmerksom på at han/hun ønsker å søke om erstatning.

Under alle omstendigheter tilkjenner Domstolen kun erstatning i den grad den finner det nødvendig. Domstolen kan tilkjenne erstatning i følgende tre tilfeller: (1) materiell skade, dvs. reelle tap som er en direkte følge av den påståtte krenkelsen; (2) ikke-økonomisk skade, dvs. erstatning for tort og sveie som er en konsekvens av krenkelsen; (3) kostnader og utgifter som klageren har pådratt seg for å unngå eller for å oppnå reparasjon av den påståtte krenkelsen av Konvensjonen, hva gjelder nasjonale domstoler så vel som Menneskerettighetsdomstolen. Kostnadene må spesifiseres og blir

kun tilkjent hvis Domstolen anser at de er nødvendige, er faktisk pådratt og er av et rimelig beløp. Når De framlegger Deres krav må De legge ved all relevant dokumentasjon, som f.eks. kvitteringer. Regjeringen oppfordres deretter til å fremlegge sine bemerkninger vedrørende erstatningskravene og, der det eventuelt er behov for det, ytterligere bemerkninger til klagen.

4. Forsinkede eller uoppfordrede oversendelser: Bemerkninger som sendes etter utgangen av en av Domstolens fastsatte tidsfrister og hvor det ikke før tidsfristens utløp er blitt søkt om utsettelse, vil normalt ikke kunne inkluderes i saksmappen for prøving av Domstolen (regel 38 § 1 i regelverket). Dette bør imidlertid ikke forhindre Dem fra uoppfordret selv å informere Domstolen om enhver viktig utvikling vedrørende Deres sak, samt å sende oss eventuelle nye beslutninger fra nasjonale myndigheter som er relevante i dette henseende.

5. Forlik: Regjeringen oppfordres likeledes til å opplyse om sin holdning til forlik i saken og til å fremlegge ethvert forslag den måtte ønske å gjøre i så henseende (regel 62 i regelverket). Den samme oppfordring vil bli rettet til Dem når De mottar regjeringens bemerkninger. I henhold til regel 62 § 2 i regelverket, kreves det full konfidensialitet i forbindelse med forliksforhandlinger. Alle forslag og bemerkninger må derfor utarbeides og oversendes i separate dokumenter og det **må ikke** refereres til disses innhold i dokumenter som inngår i hovedprosessen.

6. Ensidig erklæring: Hvis forhandlingene mellom partene ikke fører til forlik, kan regjeringen avgir en ensidig erklæring. I repetitive saker kan regjeringen i unntakstilfeller få tillatelse til å fremlegge en ensidig erklæring utenfor rammen av forliksforhandlingene. Når regjeringen avgir en ensidig erklæring, vil Domstolen bestemme, i henhold til artikkel 37 i konvensjonen, om det er grunnlag for å fortsette behandlingen av klagen. Hvis klageren godtar vilkårene i den ensidige erklæringen, vil Domstolen behandle saken innen rammen av forliksforhandlingene.

7. Språk: På dette stadiet av prosedyren skal, i henhold til regel 34 § 3 i regelverket, alle utvekslinger med klagerne eller deres representanter normalt foregå på ett av Domstolens offisielle språk, dvs. fransk eller engelsk. Domstolen kan imidlertid gi tillatelse til fortsatt å anvende ett av konvensjonslandenes offisielle språk.

8. Rettslig representering og rettshjelp: I følge regel 36 §§ 2 og 4 skal klageren på dette stadium av prosedyren være representert av en advokat eller en annen rettslig rådgiver under saken for Domstolen, med mindre annet bestemmes av Domstolen. Hvis De har problemer med å finne en advokat eller en annen rettslig rådgiver, kan den lokale eller nasjonale advokatforeningen hjelpe Dem med dette. Har De av økonomiske grunner vanskelig for å betale for en rettslig representant, kan De søke om rettshjelp under Domstolens rettshjelpsordning (regel 105 og flg. i regelverket). Rettshjelp bevilges imidlertid vanligvis kun i tilfeller hvor det er spørsmål om kompliserte retts- eller bevissspørsmål og ikke i saker av gjentakende karakter¹. For øvrig består utbetalinger under Domstolens rettshjelpssystem av et samlet beløp som bør betraktes som et bidrag til de totale omkostninger i forbindelse med den rettslige representeringen. Selv om rettshjelp bevilges, vil Domstolen ikke oppnevne en rettslig representant for klageren. Det er klagerens ansvar å velge en advokat.

9. Intervensjon av en annen Konvensjons-Stat: Hvis De er statsborger av en annen Konvensjons-Stat enn den innklagede Stat, vil regjeringen i førstnevnte Stat ha anledning til å intervenere i prosedyren (artikkel 36 § 1 i Konvensjonen og regel 44 i regelverket). Hvis så skjer vil De bli underrettet om dette.